

140 ТЕБЕ, ТВОРЦЯ СВІТІВ, ПРОСТОРІВ

1. Те_ бе, Твор_ ця сві_ тів, про_ сто_ рів, ве_
 2. Тво_ я ве_ лич_ ність не_ збаг_ нен_ на, ме_
 3. Пре_ муд_ рий Ти і все_ мо_ гут_ ній, Суд_
 4. Я праг_ ну віч_ но гімн хва_ лін_ ня То_

лич ним спі_ вом слав_ лю я. Дай си_ ли й муд_ ро_ сті в по_
 ні Те бе не о_ сяг_ ти! Як сон_ це ніж_ но пе_ стить
 дя і мерт вих і жи_ вих, в То_ бі на_ ві_ ки, Всю_ ди_
 бі спі ва_ ти, Спа_ се мій, за дар ве_ ли_ кий, за спа_

Приспів

ко рі про_ во_ ди_ ти сво_ є жит_ тя. То_ бі хва_
 зем_ лю, так всіх лю_ бо_ в'ю грі_ еш Ти.
 су щий, жит_ тя й на_ ді_ я всіх свя_ тих.
 сін ня, за по_ двиг хрес_ ний слав_ ний Твій.

лу ду ша скла_ да_ є, То_ бі жит_ тя я від_ да_ ю, від_ да_ ю. І
 То_ бі хва_ лу

знаю: там, в блаженстві раю, хвалу в піснях віддам мою. І лю.